

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 11 września 2024 r.

Pozycja 196

POSTANOWIENIE

z dnia 20 lipca 2023 r.

Sygn. akt Ts 65/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. w sprawie zgodności:

art. 110a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53) w zakresie, w jakim „pozostawia dyrektorowi zakładu karnego niczym nieograniczoną swobodę w podejmowaniu decyzji, co do zezwolenia skazanemu na posiadanie w celi sprzętu audiowizualnego czy komputerowego dla celów sporządzania pism do sądu w formie wydruku bądź maszynopisu”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 78 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 19 marca 2022 r. (data nadania) R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Dyrektor Zakładu Karnego w C. decyzją z 9 sierpnia 2021 r. odmówił skarżącemu, osadzonemu w tej jednostce penitencjarnej, możliwości sporządzenia pism do sądu w formie wydruku bądź maszynopisu.

Po rozpoznaniu skargi skarżącego na powyższą decyzję Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z 28 września 2021 r. (sygn. akt [...]) utrzymał ją w mocy. W uzasadnieniu stwierdził, że brak jest obowiązku prawnego po stronie jednostki penitencjarnej do udostępniania osadzonemu sprzętu komputerowego (czy innego) celem sporządzania pism procesowych.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 6 maja 2022 r. wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) wniosku skarżącego z 2 listopada 2021 r. skierowanego do Sądu Rejonowego w R. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, b) potwierdzenia odbioru postanowienia Sądu Okręgowego w B. z 28 września 2021 r. (sygn. akt [...]), c) decyzji Dyrektora Zakładu Karnego w C. z 9 sierpnia 2021 r. o odmowie

sporządzania pism do sądu w formie wydruku (wraz z czterema kopiami), d) orzeczenia Sądu Rejonowego w R. o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej (wraz z czterema kopiami).

Skarżący wykonał zarządzenie w piśmie z 24 maja 2022 r. (data nadania).

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 7 lutego 2023 r. skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie pełnomocnictwa substytucyjnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, wskazującego sprawę, w związku z którą złożono skargę konstytucyjną (wraz z czterema kopiami); 2) wskazanie, które konstytucyjne wolności i prawa skarżącego, wyrażone w art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 78 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji, zostały naruszone przez zaskarżony przepis i w jaki sposób; 3) uzasadnienie zarzutu niezgodności zaskarżonego przepisu z konstytucyjnymi prawami lub wolnościami skarżącego wynikającymi z art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 78 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji; 4) podanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia.

Skarżący odpowiedział na wezwanie w piśmie z 22 lutego 2023 r. (data nadania).

Zdaniem skarżącego wydana w jego sprawie decyzja dyrektora zakładu karnego ma charakter uznaniowy, a uprawnienie do jej zaskarżenia jest iluzoryczne. Skarżący podniósł, że „[o]dmowa sporządzenia (...) pism na komputerze pozbawia go prawa do sądu, a także możliwości zaskarżenia wydanych względem niego orzeczeń i decyzji, a zatem również prawa do dwuinstancyjności postępowania” (s. 2 pisma z 22 lutego 2023 r.).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona określone przez prawo wymagania oraz gdy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. Jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia (art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK).

W niniejszej sprawie sędzia Trybunału uznał, że wniesiona skarga nie spełnia m.in. wymogu formalnego określonego w art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK, w związku z czym zarządzeniem z 7 lutego 2023 r. wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych. Jednocześnie pouczył go, że w przypadku ich nieusunięcia w wyznaczonym terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W uzasadnieniu zarzutu niekonstytucyjności art. 110a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127) skarżący wskazał, że „decyzja Dyrektora Zakładu Karnego, w której odmawia możliwości wydruku pism przeznaczonych do Sądu oparta jest tak naprawdę na uznaniowości dyrektora zakładu karnego (...) [t]ym samym odmowa sporządzania pism na komputerze co najmniej ogranicza prawo do sądu, a co za tym idzie także do możliwości zaskarżania orzeczeń oraz dwuinstancyjności postępowania” (s. 2 pisma z 22 lutego 2023 r.). Jednocześnie skarżący nie sformułował jakichkolwiek zarzutów w stosunku do podstawy normatywnej kwestionowanego orzeczenia. Mając to na uwadze Trybunał Konstytucyjny uznaje, że skarżący nie usunął braków formalnych wniesio-

nej skargi w zakresie wymogu, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK. Okoliczność ta, zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, stanowi podstawę odmowy nadania przedmiotowej skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Na marginesie Trybunał wskazuje, że określony przez skarżącego przedmiot skargi wykracza poza zakres właściwości Trybunału Konstytucyjnego, wynikający z art. 79 ust. 1 Konstytucji. Przedmiotem postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w trybie skargi konstytucyjnej nie mogą być bowiem akty stosowania prawa, a Trybunał Konstytucyjny nie pełni funkcji kolejnej instancji odwoławczej (zob. np. postanowienie TK z 29 listopada 2010 r., sygn. SK 8/10, OTK ZU nr 9/A/2010 poz. 117). Trybunał Konstytucyjny jest sądem prawa, a nie organem sprawującym nadzór judykacyjny nad sądami.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.